

อุปสงค์การนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม IMPORT DEMAND FOR THAI PRODUCTS OF VIETNAM

พาน ถิ กวี เอียน¹

¹ฝ่ายต่างประเทศ บริษัท เห่ง ฮอง ห็อก จำกัด ประเทศเวียดนาม

Phan Thi Quy Hien¹

¹Foreign department, Nghe Hong Ngoc Company Limited, Vietnam

(Received: August 19, 2019; Revised: September 16, 2019; Accepted: October 10, 2019)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม โดยมีการศึกษาถึงการนำเข้าสินค้าไทยในภาพรวม การนำเข้าสินค้าที่สำคัญ 5 กลุ่ม คือ สินค้าทุน สินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าขั้นกลาง หนังสือพิมพ์ และเครื่องจักรและอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยแบบจำลองทางเศรษฐมิติโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาตั้งแต่ปี 1986-2016

ผลการศึกษาในภาพรวม พบว่า หากผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 1 ดอลลาร์ จะทำให้มูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยโดยรวมของประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 0.07 ดอลลาร์ หากดัชนีราคาสินค้าส่งออกของไทยไปประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 1 เปอร์เซนต์ จะทำให้มูลค่าการนำเข้าสินค้าไทย โดยรวมของประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 16,452,270 ดอลลาร์ และหากการลงทุนของไทยในประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 1 ดอลลาร์ จะทำให้มูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยโดยรวมของประเทศเวียดนามลดลง 317.98 ดอลลาร์ จากการศึกษาแบบจำลองที่วิเคราะห์แยกตามสินค้า 5 ประเภท พบว่า มี 3 ปัจจัยหลักที่มีผลต่ออุปสงค์การนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม คือ 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเวียดนาม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปสงค์การนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม 2) การลงทุนของไทยในประเทศเวียดนาม มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปสงค์การนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม 3) ดัชนีราคาสินค้าส่งออกของไทยไปประเทศเวียดนาม มีความสัมพันธ์เป็นในทิศทางตรงข้าม เนื่องจากสินค้าไทยมีลักษณะเป็นสินค้ากิฟเฟน (Giffen Goods) กล่าวคือ เป็นสินค้าที่ผู้บริโภคมากขึ้นเมื่อราคาสินค้าไทยสูงขึ้น

คำสำคัญ: สินค้าทุน, สินค้าอุปโภคบริโภค, สินค้าขั้นกลาง, หนังสือพิมพ์, เครื่องจักรและอิเล็กทรอนิกส์

ABSTRACT

The purpose of this study was to analyses the factors affecting the import for Thai products of Vietnam in general classified into 5 categories which were capital goods, consumer goods, intermediate goods, hide and skin, machine and electronic. The research methodology was multiple regression analysis using time series data from 1986 to 2016.

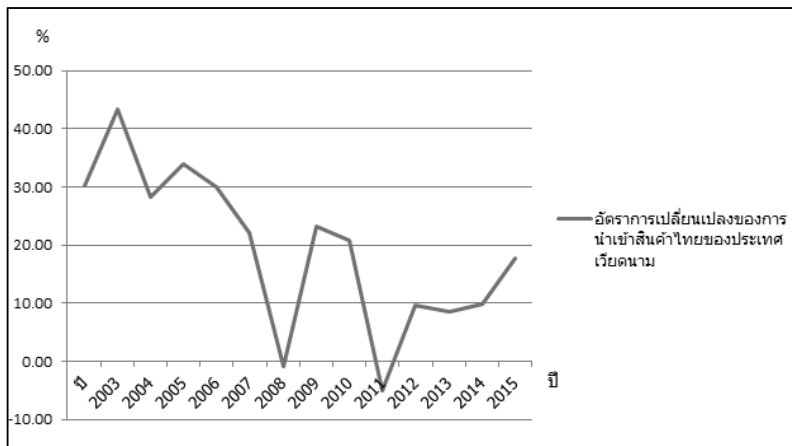
The results of the study in general model were as follows, If the gross domestic products of Vietnam increased by 1 dollar, total import value for Thai products of Vietnam increased by 0.07 dollar. If the export price index of Thailand to

Vietnam increased by 1%, total import value for Thai products of Vietnam increased by 16,452,270 dollars. If the investment of Thailand in Vietnam increased by 1 dollar, total import value for Thai products of Vietnam decreased by 317.98 dollars. According to the study of five categories, there were three main factors that affected import demand for Thai products of Vietnam which were 1) Vietnam's Gross Domestic Product related to import price index of Thai products, also Thailand's direct investment in Vietnam. Vietnam's Gross Domestic Product had positive impact to import demand for Thai products of Vietnam. 2) Thailand's direct investment in Vietnam had negative impact to import demand for Thai products of Vietnam. 3) Export price index of Thai products had both positive impact and negative impact to import demand for Thai products of Vietnam. There was negative impact between the export price index and the import demand. It can be said that Thai products could be like Giffen Goods which is a product that people consume more of as the price rises.

Keywords: Capital Goods, Consumer Goods, Intermediate Goods, Hides and Skins, Machine and Electronic

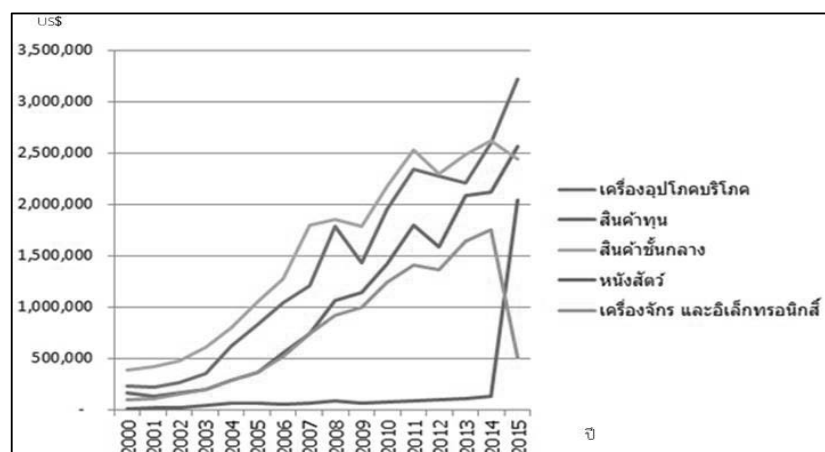
บทนำ

ประเทศเวียดนาม เป็นพันธมิตรที่สำคัญของไทยทั้งในกรอบอาเซียนและในเวทีระหว่างประเทศอื่นๆ ทั้งยังเป็นคู่ค้าอันดับที่ 4 ของไทยในอาเซียน และเป็นคู่ค้าอันดับที่ 7 ในโลก โดยในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2559 การค้าระหว่างไทยกับเวียดนามมีมูลค่าเฉลี่ยประมาณปีละ 11,170.24 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 8.83 ต่อปี โดยในปี 2559 การค้ารวมไทย-เวียดนาม มีมูลค่า 13,852.71 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 6.91 โดยไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้ามูลค่า 5,003.31 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในเวียดนามได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีประชากรอยู่ในวัยแรงงานจำนวนมาก ความมีเสถียรภาพทางการเมือง และการมีสิทธิพิเศษสำหรับการลงทุนและการค้าระหว่างประเทศ โดยในปี 2559 (ม.ค. – พ.ย.) มีมูลค่าการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศเท่ากับ 18,103 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สาขาที่ได้รับการลงทุนมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิตและการประมง อสังหาริมทรัพย์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยมีเกาหลีใต้ลงทุนมากที่สุด ตามด้วยสิงคโปร์ ญี่ปุ่น และจีน ส่วนการลงทุนของไทยอยู่ในอันดับที่ 9 การลงทุนสะสมของไทยในเวียดนาม อยู่ที่อันดับ 10 ซึ่งเป็นลำดับที่สูงขึ้นจากปี 2558 มูลค่าการลงทุนสะสม 7,790 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รวม 445 โครงการ และในปี 2559 ไทยถือเป็นต่างชาติที่เข้าไปลงทุนในเวียดนามเป็นลำดับที่ 9 มูลค่าการลงทุน 706.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นโครงการใหม่ 35 โครงการและเป็นการเพิ่มทุน 17 โครงการ โดยไทยเป็นนักลงทุนอาเซียนลำดับที่ 3 รองจากสิงคโปร์ และมาเลเซีย (กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ, 2560)

ภาพที่ 1 อัตราการเปลี่ยนแปลงการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม
ที่มา: World Bank (2018)

จากภาพที่ 3 แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงการนำเข้าสินค้าไทยที่สำคัญของประเทศเวียดนาม ในปี 2003 การนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 43.44% และในปี 2005 เพิ่มขึ้น 33.92% แต่ผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลกในปี 2008 ทำให้การนำเข้าสินค้าไทยลดลงเหลือเพียง 0.85% ในปี 2009 เศรษฐกิจไทยเริ่มขยายตัวทำให้การส่งออกสินค้าไปประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 23.25% แต่ผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยน (เงินบาทแข็งค่า) ในปี 2011 ส่งผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าทำให้อัตรานำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนามติดลบ 5.14% หลังจากนั้น อัตราการนำเข้าสินค้าไทยของเวียดนามจึงเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยมีสินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าทุน หนังสัต์ว์ เครื่องจักร และอิเล็กทรอนิกส์ เป็น 4 ใน 10 กลุ่มสินค้า ที่ประเทศเวียดนามนำเข้าจากประเทศไทยมากที่สุด (ดังภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 แนวโน้มของสินค้า 5 รายการตั้งแต่ปี 2000-2015
ที่มา: World Bank (2018)

จากความสำคัญที่กล่าวมา ผู้วิจัยที่สนใจที่จะศึกษาอุปสงค์การนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำเข้า ความยืดหยุ่นอุปสงค์ และแนวโน้มอุปสงค์ของการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่สนใจ สามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและกำหนดนโยบายทางการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมสินค้าส่งออกของประเทศไทย เพื่อรักษาผลประโยชน์ด้านการค้าและการลงทุนของไทยในเวียดนามได้อีกทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนามในภาพรวมและจำแนกตามประเภทสินค้า

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา (Time series data) ตั้งแต่ปี 1986 - 2016 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 31 ปี โดยกำหนดตัวแปรที่ใช้ศึกษาคือ ดัชนีราคาส่งออกสินค้า การลงทุนของไทยในประเทศเวียดนาม รายได้ประชากรของเวียดนาม มูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อเงินดอง และภาษีการนำเข้าของประเทศเวียดนาม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ถูกเก็บรวบรวมจากหนังสือ ตำรา วารสาร บทความ และเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจากระบบสารสนเทศอื่นจากหน่วยงานภาครัฐ อาทิ ธนาคารโลก ธนาคารแห่งประเทศไทย กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ และธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เป็นต้น

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยนี้ ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการหารูปแบบและความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลต่อการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

3.1 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำเข้าสินค้าไทยโดยรวมของประเทศเวียดนาม

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม จำแนกตามประเภทสินค้า 5 กลุ่ม ได้แก่ สินค้าทุน สินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าขั้นกลาง หนึ่งสัตว์ เครื่องจักรและอิเล็กทรอนิกส์

ผลการวิจัย

1. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเข้าสินค้าไทยโดยรวมของประเทศเวียดนาม

การวิเคราะห์มูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยโดยรวมของประเทศเวียดนาม โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่ปี 1986 ถึง 2016 พบว่ามีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) ผู้วิจัยได้

ทำการแก้ปัญหาโดยการตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระในระดับสูง ซึ่งในกรณีนี้คืออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอง (EXB_t) และมีปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroskedasticity) ดังนั้นจึงแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธี Heteroskedasticity Corrected Standard Errors ด้วยวิธีของ white เพื่อบรรเทาปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.202954 พบว่าอยู่ในช่วงปฏิเสธ H_0 ทำให้เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ผู้วิจัยแก้ไขด้วยการเพิ่มตัวแปรล่าของระยะเวลา คือ AR(1) ในสมการ โดยแสดงผลของการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

$$Q_t = -1,590,000,000^{**} + 0.069 GDP^{***}_t + 16,452,270 XP^{***}_t - 0.132 T_t - 317.979 I_t^{***}$$

(9.590) (3.587) (-0.584) (-4.074)

Adjusted R-squared = 0.9897 R-Square = 0.9918

SE = 600,000,000 F = 480.9068***

Durbin-Watson = 1.735619

โดยกำหนดให้

* แทน ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

** แทน ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

*** แทน ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Q_t คือ มูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยโดยรวมของประเทศเวียดนาม (หน่วย: ดอลลาร์)

GDP_t คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเวียดนาม (หน่วย: ดอลลาร์)

XP_t คือ ดัชนีราคาสินค้าส่งออกของไทยไปประเทศเวียดนาม (หน่วย: ร้อยละ)

T_t คือ ภาษีการส่งออกสินค้าไทยไปเวียดนาม (หน่วย: ดอลลาร์)

I_t คือ การลงทุนของไทยในประเทศเวียดนาม (หน่วย: ดอลลาร์)

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรอิสระสามารถทำนายตัวแปรตามได้ร้อยละ 99.18 มีค่า F = 480.9068 หมายความว่าตัวแปรอิสระรวมกันทำนายตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 จากผลที่ได้พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อมูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเวียดนาม ดัชนีราคาสินค้าส่งออกของไทยไปประเทศเวียดนาม และการลงทุนของไทยในประเทศเวียดนาม เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พบว่า หากผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 1 ดอลลาร์ จะทำให้มูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยโดยรวมของประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 0.07 ดอลลาร์ หากดัชนีราคาสินค้าส่งออกของไทยไปประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 1 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้มูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยโดยรวมของประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 16,452,270 ดอลลาร์ และถ้าการลงทุนของไทยในประเทศเวียดนามเพิ่มขึ้น 1 ดอลลาร์จะทำให้มูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยโดยรวมของประเทศเวียดนามลดลง 317.98 ดอลลาร์

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม จำแนกตามประเภทสินค้า 5 กลุ่ม

การวิเคราะห์มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน พบว่า มีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) เพียงอย่างเดียวซึ่งการแก้ปัญหาโดยการตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระในระดับสูงในกรณีนี้คือดัชนีราคาสินค้าส่งออก (XP_t)

การวิเคราะห์มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค พบว่า มีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) การแก้ปัญหาโดยการตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระในระดับสูง ในกรณีนี้คืออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอง (EXB_t) ภาษีการส่งออกสินค้าไทยไปเวียดนาม (T_t) และมีปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroskedasticity) ดังนั้นจึงแก้ไขปัญหาด้วยวิธี Heteroskedasticity Corrected Standard Errors ด้วยวิธีของ white เพื่อบรรเทาปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.210274 พบว่า อยู่ในช่วงปฏิเสธ H_0 ทำให้เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ผู้วิจัยแก้ไขด้วยการเพิ่มตัวแปรล่าของระยะเวลา คือ AR(1) ในสมการ

การวิเคราะห์มูลค่าการนำเข้าสินค้าขั้นกลาง พบว่า มีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) การแก้ปัญหาโดยการตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระในระดับสูง ในกรณีนี้คืออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอง (EXB_t) ภาษีส่งออกสินค้าไทยไปเวียดนาม (T_t) การลงทุนของไทยในประเทศเวียดนาม (I_t) และไม่มีปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroskedasticity) นอกจากนี้ยังมีค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.038199 พบว่า อยู่ในช่วงปฏิเสธ H_0 ทำให้เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ผู้วิจัยแก้ไขด้วยการเพิ่มตัวแปรล่าของระยะเวลา คือ AR(1) ในสมการ

การวิเคราะห์มูลค่าการนำเข้าเครื่องจักรและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า มีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยการตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระในระดับสูง ในกรณีนี้คืออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอง (EXB_t) ภาษีส่งออกสินค้าไทยไปเวียดนาม (T_t) และมีปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroskedasticity) ดังนั้นจึงแก้ไขปัญหาด้วยวิธี Heteroskedasticity Corrected Standard Errors ด้วยวิธีของ white เพื่อบรรเทาปัญหา ดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.568592 พบว่า อยู่ในช่วงปฏิเสธ H_0 ทำให้เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ผู้วิจัยแก้ไขด้วยการเพิ่มตัวแปรล่าของระยะเวลา คือ AR(1) ในสมการ

การวิเคราะห์มูลค่าการนำเข้าเครื่องจักรและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า มีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยการตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระในระดับสูง ในกรณีนี้คือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเวียดนามที่แท้จริง (GDP_t) อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอง (EXB_t) ภาษีส่งออกสินค้าไทยไปเวียดนาม (T_t) การลงทุนของไทยในประเทศเวียดนาม (I_t) และมีปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ (Heteroskedasticity) ดังนั้นจึงแก้ไขปัญหาด้วยวิธี Heteroskedasticity Corrected Standard Errors ด้วยวิธีของ white เพื่อบรรเทาปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.708905 พบว่า อยู่ในช่วงปฏิเสธ

H_0 ทำให้เกิดปัญหาสหสัมพันธ์ของตัวคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ผู้วิจัยแก้ไขด้วยการเพิ่มตัวแปร
ล่าของระยะเวลา คือ AR(1) ในสมการ

ตารางที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม จำแนกตาม
ประเภทสินค้า 5 กลุ่ม

สมการ	Q_t	Qc_t	Qo_t	Qi_t	Qh_t	Qm_t
C	- 1590000000** (-2.327)	-44519347 (-0.965)	-369000000** (-2.754)	- 298000000*** (-3.497)	-7422511 (-0.030)	-216000000 (-0.946)
GDP_t	0.069*** (9.590)	0.013*** (40.251)	0.013*** (5.624)	0.003** (1.989)	0.0167** (2.585)	
EXB_t		-1988216** (-2.421)				
XP_t	16452270*** (3.587)		2883809* (1.887)	6909488*** (8.492)	-5958228 (-1.588)	4385954*** (5.090)
T_t	-0.132 (-0.584)	-0.084*** (-4.994)				
I_t	-317.979*** (-4.07)	-82.579*** (-4.873)	-46.452*** (-1.414)		-89.930 (-0.994)	
R-square	0.9918	0.9897	0.9807	0.9904	0.7050	0.8700
F-stat	480.907***	627.156***	235.711***	670.230***	11.951***	60.206***
D.W.	1.736	1.865	1.743	2.215	1.692	1.767

โดยกำหนดให้

* แทน ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

** แทน ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

*** แทน ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Q_t คือ มูลค่าการนำเข้าสินค้าโดยรวมของไทยในประเทศเวียดนาม (ดอลลาร์)

Qc_t คือ มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนของไทยในประเทศเวียดนาม (ดอลลาร์)

Qo_t คือ มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคของไทยในประเทศเวียดนาม (ดอลลาร์)

Qi_t คือ มูลค่าการนำเข้าสินค้าชิ้นกลางของไทยในประเทศเวียดนาม (ดอลลาร์)

Qh_t คือ มูลค่าการนำเข้าหนังสือของไทยในประเทศเวียดนาม (ดอลลาร์)

Qm_t คือ มูลค่าการนำเข้าเครื่องจักรและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยในประเทศเวียดนาม (ดอลลาร์)

GDP_t คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเวียดนาม (ดอลลาร์)

EXB_t	คือ	อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอง (บาทต่อ 100 ดอง)
XP_t	คือ	ดัชนีราคาสินค้าส่งออกของไทยไปประเทศเวียดนาม (ร้อยละ)
T_t	คือ	ภาษีการนำเข้าสินค้าไทยของเวียดนาม (ดอลลาร์)
I_t	คือ	การลงทุนของไทยในประเทศเวียดนาม (ดอลลาร์)

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าทุกสมการค่า F-statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 หมายความว่าความแปรปรวนของตัวแปรอิสระในแบบจำลองมีความใกล้เคียงกัน ถือได้ว่าแบบจำลองมีความเหมาะสม ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R-square) มีค่าใกล้เคียง 1 แสดงว่าตัวแปรอิสระรวมกันอธิบายตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการนำเข้าสินค้า ได้แก่ การลงทุนของไทยในประเทศเวียดนาม ดัชนีราคาสินค้าส่งออกของไทยไปประเทศเวียดนาม ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศเวียดนาม โดยผลผลิตมวลรวมภายในประเทศเวียดนาม มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการนำเข้าสินค้าไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ต่อมาคือดัชนีราคาสินค้าส่งออกของไทยไปประเทศเวียดนาม มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการนำเข้าสินค้าไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 และการลงทุนของไทยในประเทศเวียดนาม มีความสัมพันธ์ในทางลบกับการนำเข้าสินค้าไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนามมี 3 ปัจจัยหลัก คือ ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศเวียดนาม ดัชนีราคาสินค้าส่งออกของไทยไปเวียดนาม และการลงทุนของไทยในประเทศเวียดนาม โดยผู้วิจัยมีประเด็นที่อภิปรายเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจน ดังนี้

1. ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศเวียดนาม มีผลต่อการนำเข้าสินค้า ไทยของประเทศเวียดนามในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ กล่าวคือ รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น ทำให้มูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นตามไปด้วย แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ, 2556)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาสินค้าส่งออกของไทยไปเวียดนามกับการนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนามมี 2 รูปแบบ คือ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งไม่เป็นไปตามทฤษฎีอุปสงค์ที่กล่าวว่า ราคาความสัมพันธ์ทางตรงกันข้ามกับปริมาณ อาจเกิดจากมีหลายปัจจัยแทรกเข้ามา ส่งผลให้ปัจจัยดัชนีราคาไม่ไปตามทฤษฎี เช่น

2.1 พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) ผู้บริโภคโดยส่วนใหญ่มีความภักดีต่อสินค้าไทยสูง (Brand Loyalty) ทำให้ผู้บริโภคยอมซื้อสินค้าไทยแม้ว่ามีราคาสูงขึ้น

2.2 ส่วนแบ่งการตลาด (Market share) ส่วนแบ่งการตลาดของสินค้าในกลุ่มหนังสือของไทยมีมูลค่าสูงเป็นลำดับ 4 ที่ส่งออกไปเวียดนาม ซึ่งส่งผลให้อำนาจในการกำหนดราคาสินค้าของไทยสูงขึ้นจากเดิม

2.3 หนังสือเป็นลักษณะของสินค้ากิฟเฟน (Giffen Goods) ซึ่งไม่เป็นไปตามกฎอุปสงค์ กล่าวคือ เมื่อราคาสินค้าสูงขึ้น ความต้องการซื้อ ก็จะสูงขึ้นตาม เนื่องจากราคาสินค้าไทยที่สูงขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งรายอื่น (อิตาลี เกาหลี ญี่ปุ่น) ยังมีราคาถูกกว่า ซึ่งอาจเกิดจากความได้เปรียบด้านการขนส่งสินค้าของไทยที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกันกับประเทศเวียดนาม นอกจากนี้แรงงานไทยมีความชำนาญทางการผลิต และมีค่าจ้างต่ำกว่าประเทศคู่แข่ง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัย

1.1 ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถอธิบายปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์การนำเข้าสินค้าไทยของประเทศเวียดนาม และความสัมพันธ์เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อรัฐบาลในแง่การกำหนดนโยบายเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาค้าระหว่างไทย-เวียดนาม

1.2 เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการที่ต้องการทำธุรกิจระหว่างประเทศสามารถพิจารณาได้จากแนวโน้มของการเจริญเติบโตผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เพื่อวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับความเป็นจริง อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการยังต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการค้าระหว่างประเทศอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาต่อไป

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาจากข้อมูลแบบอนุกรมเวลา ซึ่งมีข้อจำกัดทางการวิจัยหลายประการ ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และสามารถอธิบายปรากฏการณ์ทางการค้าระหว่างประเทศได้อย่างชัดเจนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ. (2560). **กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2560, จาก <http://www.mfa.go.th/business/th/home>
วันรักษ์ มิ่งมณีนาคน. (2556). **หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค**. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

World Bank. (2018). **World Integrated Trade Solution**. Retrieved May 9, 2018, from <https://wits.worldbank.org/>